

ἀνδρῶν, καὶ ἄλλαι εἰς ἄλλας οἰασθήποτε χρεῖαις αὐτῶν.

Ἄλλ' ὅ,τι πρὸ πάντων εἶνε τὸ κινεῖν τὴν περιέργειαν διὰ τὸ καινοφανές αὐτοῦ εἶνε ὁ δι' ἡλεκτρικοῦ φωτὸς φωτισμὸς τῆς ἀμαξοστοιχίας. Διὰ τοῦ συστήματος Faure καὶ τῶν ἡλεκτρικῶν λυχνιῶν τοῦ Ἐδισῶν ἐν ῥιπήθῃ οφθαλμοῦ ἢ ἀμαξοστοιχία φωτίζεται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον δι' εὐκόλου κινήσεως μηχανήματός τινος. Μετὰ πολλῆς δ' εὐκολίας δύναται τις καὶ νὰ σβύσῃ ἢ ν' ἀνάψῃ ἐκ νέου ἐκάστην λυχνίαν χωριστὰ θέτων εἰς κίνησιν ὄργανόν τι κείμενον ὑπεράνω ἐκάστης αὐτῶν. Ἐκάστη τῶν λυχνιῶν τούτων τοῦ Ἐδισῶν παρέχει φῶς ἴσον πρὸς τὸ ὑπὸ ἐννέα ἢ δέκα κηρίων ὁμοῦ παραγόμενον. Α.

Η ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ

[Ἐκ τῶν τοῦ Βαλαωρίτου].

Λέγ' ἡ ἀγράμπελη μυριαριθμημένη
Ἐ τὸν ἄγριο πλάτανο ποῦ τὴ θεωρεῖ
Καὶ μὲ τὸν Ἰσκίο του συχνοδιαβαίνει
Πάντοτ' ἐπάνω της βράδου κ' αὐγῆ :

« Δένδρο 'περήφανο μὲς 'ς τὸν ἀγέρα
Τὰ φύλλα, οἱ κλώνοι σου θρασομανοῦν'
Βρίσκεις στενόχωρη τώρα τὴ σφαῖρα ;
Τ' ἄστρα, τὰ σύγνεφα δὲν σὲ χωροῦν ;

« Τρέχει 'ς τὴ ρίζα σου νεράκι κρύο,
Βυζάνεις ἄκοπα τὴν καταχινιά,
Κ' ἐμένα ἐζήτησες σὺ τὸ θηρίο
Γιατὶ μ' ἐπότιζε λίγη δροσιά ;

« Τί θέλεις, πλάτανε, τί μοῦ γυρεύεις ;
Διώξῃ τὸν Ἰσκίο σου κ' εἶμαι μικρή.
Τ' ἄνθη μου ἐπάγωσαν, μὴν τὰ παιδεύεις,
" Ἄς τον τὸν ἥλιο μου νὰ τὰ χαρῆ... »

« — Ξανθὴ μου ἀγράμπελη, τί μὲ φοβάσαι ;
Θέλεις νὰ σέρνεσαι πάντα ὄφρα νῆ,
Μονάχη σου, ἔρημη τὴ νύχτα νᾶσαι
Νέχης κρεββάτι σου λιθάρια, γῆ ;

« Τ' ἄνθη ζευγάρωσε μὲ τὴν ἀνδριά μου,
Γένου βασίλισσα κ' ἐγὼ θρονί,
Στηλώσου ἐπάνω μου . . . ἢ τὴν ἀγκαλιά μου
Κάθε ἄλλο λούλουδο θὰ σὲ φθονῇ . . . »

Τὴν ἐξεγέλασε τ' ἄγριο πλατάνι,
Τὴν ἐπερίπλεξε μὲς 'ς τὰ κλαριά . . .
Τὶ κρίμα πῶδωκες, ξανθὸ βοτάνι,
Γιὰ λίγο ψήλωμα τὴν παρθενιά.

Φτωχὴ κ' ἀνύπανδρη 'ς τὴν ἔρημιά σου
Μοῦτ' ἀνθη σου κρυφὴ χαρὰ
Τώρα θ' ἀρπάζουνε τὴ μυρωδιά σου
Τὰ νέφη κ' ἄνεμος ποῦσαι κυρά.

Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ θρόνου του παραίτησιν, ὁ ἱποποτικώτατος βασιλεὺς καὶ μέγας φιλέλληνας Λουδοβίκος Α' τῆς Βαυαρίας ἠρέσκετο νὰ σκώπητῃ τοὺς πρῶν κλόκακας του. « Ὁ γέρον Ῥόσχιλδ, ἔλεγεν, ἐφ' ὅσον ἤμην βασιλεὺς, μοὶ ἔβαλλε κατ' ἔτος τοὺς καλλίστους τεταριχευμένους ἰχθύς τὸ δῶρόν του ἔπαυσεν ἀφ' ὅτου κατέβην ἀπὸ τοῦ θρόνου ἄληθινός 'Εβραῖος ! ἀλλὰ μήπως καὶ τινες τῶν χριστιανῶν μοὶ προσηγάθησαν καλῆ-τερα ; »

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ διάσημος ποιητὴς καὶ λογογράφος Ἄδδισων ἦν ἀνεπιτήδεις καὶ κακὸς ῥήτωρ. Ὅτε δὲ διετέλεσεν ὑπουργὸς ἠναγκάσθη ποτὲ νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ἵνα ὑποστηρίξῃ κυβερνητικὸν τι ζήτημα. Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὸν προλαλήσαντα ἀντιπολιτευόμενον ῥήτορα : « Κύριε, λέγει, ἐννοῶ... » ἀλλὰ βλέπων τὰ βλέμματα πάντων ἐστραμμένα ἐπ' αὐτοῦ, δειλιῆναι καὶ διακόπτει τὸν λόγον. « Κύριε, ἐννοῶ... » ἐπαναλαμβάνει καὶ πάλιν διακόπτει. « Κύριε, ἐννοῶ... » λέγει τρίτην φοράν μετὰ τρεμύσεως φωνῆς, ἀλλὰ ψιθυρισμοὶ ἀκούονται, ὁ ῥήτωρ τὰ χάνει καὶ ἐπανέρχεται ἄταλος εἰς τὴν θέσιν του. Τότε ἀναστὰς τῶν ἀντιπολιτευομένων τις : « Κύριοι, λέγει μετὰ τόνου σοβαροῦ, αἱ τρεῖς ἐκτρώσεις, ὧν ἐγενόμεθα μάρτυρες, ἐκ μέρους συγγραφῆς γνωστοῦ διὰ τὴν γονιμότητά του, ἀποδεικνύουσιν ἀριθμητικῶς ὅποσον ἀσθενὴς ἦτο ἡ ὑπόθεσις, ἣν ἤθελε νὰ ὑπερασπίσῃ ».

*
**

Δικηγόρος γάλλος, Ἀβραὰμ καλούμενος, ἐπραγματεύετο ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὰ ζητήματα, ἀρχόμενος ὡς ἡ Γραφή, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν διὰ μακρῶν ἡγόρευε, κύψας εἰς τὸ οὖς του ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου : « Ἀβραὰμ, τῷ λέγει, ἀκόμη μίαν θυσίαν ». Καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐθυσίασε τὸ τέκνον του . . . τὸν λόγον.

*
**

Ἀρέλεια παιδική.

Ἡ μικρὰ Ἐλένη ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ τὰ μῆλα, διὸ πᾶσαν πρῶτην ὅταν μεταβαίη εἰς τὸ σχολεῖον, ἡ μήτηρ της θέτει ἐν τοιοῦτον εἰς τὸν σάκκον της.

Προχθὲς ἡ Ἐλένη ἐπιστρέφει φέρουσα ἄθικτον τὸ μῆλον.

— Ἐλένη, λέγει ἡ μήτηρ της, διατί δὲν ἔφαγες τὸ μῆλό σου ; Μὴν ἦσουν ἀδιάθετη ;

— Ὅχι, μαμὰ, ἀλλὰ ἡ συμμαθήτριά μου ἡ Νίνα ποῦ τὴν ἀγαπᾷ πολὺ ἦτον τιμωρημένη νὰ φάγῃ ξηρὸ ψωμί . . .

— Ἰσα, ἴσα, λοιπὸν, ἔπρεπε νὰ μοιράσῃς τὸ μῆλο μαζὺ της.

— Ὅχι, μαμὰ, ἐμοιράσαμε τὸ ξηρὸ ψωμί !

*
**

Δύο μεταφυσικοὶ συνδιαλέγονται περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου, ὡσεὶ τοῦτο νὰ ἐξητᾶτο ἐκ τῆς θελήσεώς των.

— Λοιπὸν, ἔστω, λέγει ὁ εἷς, ὁ κόσμος τελειώνει ὕστερα ;

— Ὑστερα . . . πηγαίνω καὶ κατοικῶ 'σὲ μιὰ ἐξοχὴ, ὅπου δὲν θὰ ἐνοχλοῦμαι πλέον νὰ ἀκούω νὰ δμιλοῦν δι' αὐτόν !

*
**